

QVÆSTIO MEDICA

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBVS
MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM,
die Iovis, XXVII. mensis Martii,

M. IACOBO COVSINOT.

DOCTORE, REGIS CONSILIARIO
MEDICOQVE, ET MEDICINÆ PROFESSORE,
Moderatore.

Possuntne Morbi Arte Medicâ præcaveri?

ISERA foret mortalium conditio, nisi quotidianis ipsorum ærumnis Medicina subveniret. Salutaris hæc Disciplina quantum molestiæ suis exhibet Possessoribus & Professoribus, tantum affert utilitatis vñfructuariis. Medici horrenda conspiciunt, aspera contrectant, sædis & fœtidis afficiuntur, lethali multorum morborum contagio se exponunt; ægrotantes maximis malis, dolore, mœrore, morbis, senio & morte præmaturis liberantur.

Dolor anodynus demulcetur (narcoticis recessu quarto frigidis nunquam) mœstitia exhilarantibus discutitur, inter quæ excellit Theriaca, sanorum, ægrorum-ve singulare præsidium; morbi remediis nunc manifestis, vulgaribus, vilibus, paratu facilibus, domesticis, simplicibus, nunc specificis, rarioribus, pretiosis, operosis, exoticis, anxie mixtis, & præparatis oppugnantur, plerumque expugnantur: senium denique morsque ipsa etiam fatalis atque naturalis (cui acceleranda à climactericis nullum periculum est) arte Medicâ tanquam divinâ quadam virgulâ, non imposturâ chymicâ retardantur. Inter omnia tamen Medicinæ beneficia hoc est præcipuum, quod impendentes morbi certâ & nunquam aberrante methodo antevertuntur & præcaventur.

HVMANI corporis constitutio (animam sine piaculo ægrotare nemo dixerit) triplex est, sanitatis, morbi & media. Sanitas perpetuam sui per similia conservationem efflagitat, adversa valetudo per æqualia contraria

A iij

depulsionem, mixta est & media medii status ratio & methodus. Qui valitudine fruitur minùs perfecta, non ideo è sanorum numero excludi debet. Qui pancreaticè & athleticè valet, non valet, brevique ruet in præceps, nisi maturè occurras. Suprema & numeris omnibus absoluta, quamquam non vbique obvia est, non est tamen inane nomen, sed constitutio quædam optima, à simularium partium *ἁμεινότης*, organicarum *συμμετρία* exurgens. Beatissimam illam naturæ sortem qui nactus est, egregiis animi corporisque dotibus excellit, corporis purcritudine, magnitudine, robore, ingenii acuminè, memoriæ firmitate, iudicii maturitate, functiones obit perfectissimè (quamquam propterea nihil præstat cæteris hominibus denegatum, nec morbis medetur ullis, quod cælesti prerogativâ, non peculiari temperie, vel largiori usu aromatum faciunt REGES CHRISTIANISSIMI) Idem morborum causis internis externis-ve potenter reluctatur, rarè ægrotat, tardissimè senescit, moritur. Tales fuisse crediderim primævos illos homines, orbe novo cæloque recenti procreatos, quos multa nostrorum annorum sæcula vixisse, corpora grandiora, robustioraque habuisse, paucissimis ac pene nullis fuisse obnoxios morbis, fabulosum non est. An quia sensim senescit mundus, & ad *ἐκπτώσιν* vergit? An quia Pythagoricæ lege, quæ ante cataclysinum religiosè observabatur, salubriùs vivitur? minimè: sed quia materialia omnia, quò longiùs à suis principiis recedant, deterius habent.

MORBORUM numerus, si singulas species spectemus, immensus est: si summa genera, exiguus; intemperies (formæ aut materiæ nullus est) vitiosa conformatio, continui solutio. Sed eorum conditionem mirè variant accidentales quædam differentiæ, quas vulgus imperitè pro morborum generibus nonnunquam accipit. Hinc illa discrimina. Acuti chronici; mites maligni; hereditarii sive congeniti à principiis generationis, non propterea *ἀβιότουτοι*, vel expertes præcautionis: novi & insolentes, vt pudendagra, ebreno indico, non hydrargyro debellanda; naturæ, ætati, tempori, regionì congeneres, vel alieni & dissentanei (qui magis periculosi:) periodici, quorum causâ falsò creditur ineffabilis; populares ab elementarium corporum vitio, non cælestium maleficio; sporadici epidemiis quibusbilibet etiam pestilentibus senectiores. Sed ynde homini tot mórbi? non sunt verò obscuri aut dubii fontes, circumstant vndique efficaces morborum causæ, ac nobiscum perpetuò depræliantur. Quid dico, circumstant? imò gestantur, & in intimis penetralibus hærent, adeoque nunc quasi hereditario iure à parentibus ad liberos devolvuntur, nunc errore proprio succrescunt. Tales sunt plethora utraque, multiplex cacochymia, etiam serosa, ad pituitam minimè revocabilis, putredo vitium etiam spiritibus familiare, excrementorum cunctatio, cachexia, pravæque partium diatheses. Externæ sunt diæta & spiritus, sive res illæ, quas propriâ, licèt barbara appellatione, non naturales Medici dicunt, & senario numero complectuntur.

PESSIMÈ nobiscum ageretur, si morborum impendentium nulla præcederet significatio & præmonitio: aliter res habet, proindeque nunquam

in morbum, nisi nostra negligentia, incidimus. Sed quotusquisque id obser-
vat? furdo canit, qui prophylaxim ei, qui sibi sanus videtur, inculcat: fa-
cilè tamen liceret antevertere, cum causæ morbificæ vtplurimum cuncten-
tur, & in corpore moram trahant, nec statim in actum erumpant, vt ex rabie
contagiosa, & ex veneno venereo liquet. At suntne vlla causarum morbos
quasi parturientium indicia? Certè. Sic plethoram (cacochymia quælibet
speciei eadem ratione dignoscitur) subesse coniiicimus, tum ex causis poly-
hæmias, cibo plenior, evchymo, polytropho, neglecta exercitatione, vita
otiosa, suppressa vacuatione, hyemali tempore, cutis densitate, tum ex pro-
priis quibusdam signis, putà polyfarcia, & corporis mole pleniori, vasorum
tumore, tensiva lassitudine spontanea, faciei rubore, gravitate corporis, &
ad motum segnitie, somno graviore & longiore, crebra hæmorrhagia, su-
dore à somno sine causa manifesta, & similibus. Viscompendio dicam? ve-
nientes morbos facilè prospicies, si diligenter observaveris omnia, καὶ φύσιν,
παρὰ φύσιν. Ab his certa & facilis coniectura. Occurrit aliquid ἐν τοῖς κατὰ
φύσιν, qualitate vel quantitate, vel tempore immutatum, latet anguis in
herba, morbique imminens non vanus haruspex esse potes: si quid à Natu-
ra alienum, multò magis. Nam vel morbus præsens est, si noxa gravior, vel
imminens, si levior. Per eiusmodi sive πικνισμοὶ sive σαχαιδὸν τε, πικρὸν Galenus
Antipatro Medico Tuberculum Pulmonis crudum, & brevi lethale denun-
tiavit: Hippocrates repentinum interitum τοῖς πλάκας ἐν ἰσχυροῖς ἀπὲν φανερῶς
περὶ φύσιν ἐκλυομένοις prædicebat: eadem nos aliæque divinationi proxima
poterimus.

NIHIL ad consequendam Prophylaxim deerit, si convenientibus præ-
sidiis instructi simus, quibus causarum morbificarum impetum reprimamus,
generationem interceptamus, intemperiem pravamque diathesin corrigamus,
vitiosam materiam educamus, robur restituamus. Suppetunt
verò aptissima & efficacissima. Venarum superiorum, inferiorum sectio, ad
vacuationem, revulsionem, derivationem κατ' ἴξιν instituenda. Purgatio
blanda per medicamenta proprium humorem & definitum tacita facultate
trahentia. Ægyptiorum Syrmaismus. Præsidia quolibet anni tempore cele-
branda, minimè trahenda in consuetudinem, minimè propter consuetudi-
nem religiosè suo tempore repetenda. Clyster frequens, emolliens, ecco-
proticus. Pyrotica inio, brachiis, tibiis affixa, ad pestilentia præservatio-
nem hydrargyro invtiliter appenso, arsenico periculosè admoto certiora.
Hirudines revocandis hæmorrhoidibus margini ani affixæ. Menstruis mal-
leolorum scarificatus. Balneum, ὑπὸ κάδισμα temperatum. Aquæ ἀντισπασμῶν variè
medicatæ, vt nobis ignota, sic nunquam assequenda & exprimenda mixtione.
Serum lactis diligenter expurgatum & defæcatum. Lac caprillum, afininum-
ve. Roborando capiti capillamentum, galericulus. Avertuncandæ Epile-
psie Pæonia, etiam appensa. Oculis conspilia, Veteribus non ignota.
Dentibus tergendis, firmandis, ὀδοντομήματα. Cordi à venenis præservando,
alexipharmaca, licet venena penè ipsa. Ventriculo pulvis digestivus, diospo-
liticon, διὰ τῆς τῶν πεντερῶν, interior ventriculus gallinæ. Renibus à calculo

8 *Quæst. Med. Lur. Paris. agit. 1631. Possuntne Morbi &c.*
 vindicandis Vretica, lithontriptica. Restituendæ virilitati (modò ne magico maleficio & ligulæ nodo Priscis non incognito adempta sit) diasatyrion, conserva eryngii, ova formicarum. Furori amatorio, & molesto Veneris æstro, satyriali, exoniogmo, lactuca, nymphæa, salix, ruta, vitex. An caphura castrat odore mares? Partui retinendo magnes, ætites appensi, vripellis; iuvando gagates potus. His aliisque è fœcundissimis Naturæ thesauris industrio Medico repetendis, licebit vtrumque Prophylaxeos scopum *κέρως* & *ἀλλοίωσι* attingere, & morbum quemlibet imminuentem, etiam gentilitium, etiam sacrum atque herculeum, etiam attonitum, etiam iam sæpius periodice repetentem, etiam *παγκύριον*, etiam contagiosum, etiam venenatum feliciter propulsare.

Ergo possunt Morbi Arte Medicâ præcaveri.

Proponebat Lutetiæ LVDOVICVS RENOVARD,
 Lexovæus, A. R. S. H. M. DC. XXXI.

PARISIIS,

Prostant Exemplaria apud NICOLAVM BOISSET, Typographum,
 in Platea Malbertina, ad insigne D. Stephani.

M. DC. XLVII.

cette thèse est la 766e de la classe d'ingénieurs.